

PANELL EXPERTS I.

LA FARMÀCIA COMUNITÀRIA COM A PROVEÏDORS DE SALUT. DE L'EVIDÈNCIA A LA UTILITAT.

1. Existeix un grau d'evidència suficient i contrastat sobre l'efectivitat de l'atenció farmacèutica, en el seu sentit més ampli, en la cogestió de la malaltia vascular, el tabaquisme, la hipertensió arterial i la diabetis mellitus. En altres patologies i processos el grau d'evidència i recomanació no és tant fort.
2. Tots els Programes assistencials que contemplin la incorporació del farmacèutic necessiten iniciar-se mitjançant projectes pilot ben dissenyats per tal de proporcionar validesa externa als resultats obtinguts.
3. Els serveis proposats han de demostrar valor intrínsec en termes d'efectivitat, seguretat i eficiència, i han de contribuir a l'assoliment d'objectius comuns d'altres professionals o nivells assistencials per resultar atractius per els decisors o gestors. Així com per minimitzar resistències en la seva implementació en el si del Sistema de Salut.
4. L'oportunitat per desenvolupar un determinat servei assistencial sorgeix quan aquest dona resposta a una necessitat detectada, sentida o expressada. L'administració, les entitats asseguradores, les societats científiques, les organitzacions professionals o la pròpia ciutadania, poden ser els gestors de la decisió estratègica de la seva posada en marxa. Aquests agents, amb els mecanismes de participació adients, són els que poden definir les línies d'investigació i desenvolupament.
5. La farmàcia comunitària ha de sotmetre's a una gestió del canvi tal i com van experimentar l'Atenció Primària, la professió infermera, l'atenció especialitzada o els centres i serveis hospitalaris. Els escenaris econòmic i socials actuals representen un motor del canvi. Aquest ha de ser liderat per les organitzacions professionals com a garants de l'actuació dels farmacèutics.
6. La decisió del gestor o del comprador es basa en les fortaleces empresarials dels oferents. En un mercat global i competitiu, la farmàcia comunitària ha d'oferir elements que la converteixin en un competidor atractiu i fiable en termes de mercat.
7. L'Atenció Farmacèutica ha d'orientar-se a l'obtenció de resultats de salut dels pacients i no a indicadors exclusivament vinculats a la gestió del medicament.
8. La construcció i disponibilitat d'indicadors fiables de suficiència estructural o idoneïtat de procediments esdevé imprescindible en la implementació de Programes d'Atenció Farmacèutica. Aquests programes han de garantir l'homogeneïtat i la qualitat dels serveis prestats, essent essencial el registre de les activitats a través de la xarxa farmacèutica col·legial.

9. És necessària una integració efectiva i funcional de la farmàcia comunitària en el Sistema de Salut. Les TIC suposen un escenari operatiu idoni per aquesta integració. La Història Clínica compartida o única esdevé un element cabdal en el procés d'integració.

10. Els farmacèutics, en la seva gran majoria, aposten per un rol assistencial dins del Sistema de Salut, i per l'assumpció de nous rols expandits. Definir aquests rols de manera consensuada amb els altres agents, esdevé cabdal en la cogestió de processos assistencials. En paraules dels experts europeus, constituïria un error estratègic seguir considerant la salut o la prestació de serveis assistencials patrimoni de determinats professionals o nivells assistencials.